

2015

č. 1

21

Za nás jsme v ČYKu na Vltavě hráli hokej

Pozvánka

Sejdeme se ve středu 4. února, 2015 v 17:00 v bistru Chutnoff, Zelená 4, Praha 6. Z Hradčanské tam jede autobus 131 (nástupní stanice autobusu je za železnicí a do stanice Zelená to trvá asi 6 minut). Pro sportovně zdatné jedince lze dojít z Kulatáku pěšky.

Zápis

Přišli: **Cancidlo, Pegas, Zub, Petr, Job, Reyp, Pacík, Přemík, Chingo, Bob, Foki, Zbyněk, Hekloš**, a hlavně **Dorka, Miriam a Prokop**. Jako host také přišel **Rony**.

Omluvili se: **Bobánek** viróza, **Pulec** a **Mahu** schůzku nestihli.

Dorka a **Miriam** nás informovaly o změně názvu našeho „Pátého oddílu vodních skautů“ v souladu s novými pravidly Junácké organizace. Takže se teď budeme oficiálně jmenovat: **z.s. (zapsaný spolek) „Junák, český skaut, Přístav Pětka, Praha“**. **Miriam** se nás galantně zeptala, jestli s tímto byrokratickým názvem souhlasíme, protože „Přístav Pětka“ by ještě bylo možné pozměnit. V názvu je Pětka, a to je pro nás s ohledem na kontinuitu **Bratřkova** odkazu důležité. Nikdo nebyl proti. Dále nás **Miriam** informovala, že v rámci pravidel Junáka je třeba, aby přístav sestával alespoň ze dvou oddílů dětí a jednoho oddílu roverů (tak jsme tomu alespoň rozuměli). Rozběhla se debata o tom, jakým způsobem se Prvostředečníci budou v Přístavu angažovat. Shodli jsme se na tom, že se staneme jeho členy s povinností ročně uhradit členský příspěvek 400 Kč každý člen. Zazněla sice námitka, že tím budeme jen podporovat platy nějakých Junáckých bafuňářů, ale proti tomu byly postaveny výhody, jednak předplatné časopisu, jednak možnost laciných hovorů po telefonu po celém světě. To vysvětlil **Chingo**. Tak kdo to bude chtít využít, musí se ho zeptat na podrobnosti. Nakonec jsme se dohodli na tom, že hlavním účelem našeho členství je podpora činnosti Pětky, hlavně malých oddílů. **Pacík** poprosil **Dorku** a **Miriam**, aby se občas pokusily vydolovat z malého oddílu krátký příspěvek nebo nějakou zajímavou fotografii z jejich činnosti pro Plaváčka.

Dále jsme mluvili o ztracených věcech z výstavy 100LET555. Ty věci se zatím nenašly a nikdo ze zúčastněných neví, kde by mohly být – přítomni byli všichni, kdo s těmi věcmi byli při likvidaci výstavy v kontaktu. **Dorka** se ještě podívá v loděnici, jestli nejsou náhodou tam.

Job informoval o průběhu zdolání Řííípu za prvního ročního úplňku. Zúčastnilo se 33 kopcoleců, kteří zdolali Řííípu pokrytý centimetrovou vrstvou ledu, na které byly dva cm prašanu. Takže **Job** výkon komentoval tak, že litovali ti, co se Řííípu nezúčastnili, i ti, co se ho zúčastnili. Hospoda nahoře byla přes rezervaci zavřená, takže výprava šťastně skončila tradičně v restauraci na náměstí v Roudnici.

Zavzpomínali jsme si na **Rozáru**. Byl to skaut a vynikající člověk, který se zabýval stavbou a konstrukcí aut a lodí a dalšími věcmi, amatérsky, nicméně velmi kvalitně. **Pegas** si vzpomínal, jak si **Rozára** stavěl auto v tunelu na náplavce v ČYK, kdy pro svou dlouhou postavu postavil ve starém autě s volantem napravo posaz řidiče šikmo ke směru jízdy. Také konstruoval auto, kde přední náprava kol byl pevná a volant otáčel zadními koly. Ale to mu dopraváci neschválili. Plavil se se svými kamarády na plachetnicích po mořích, naprosto profesionálně. Na schůzky do ČYK pořádané **Bobem Klikou** často chodil a předvedl tam filmy a diapozitivy ze svých mořeplaveb. **Reyp** zařizuje žlutočervenou stuhu na smuteční věnec na poslední rozloučení s **Rozárou** (viz níže).

Pacík, Petr a Pegas barvitě popsali, jak vypadal předvánoční PaPooPa u **Kačky**. Bylo to opravdu zážitkové. **Klára**, která tam byla s **Petrem**, prý ani nechtěla odejít, jak se jí to líbilo. Kromě hudby **Kačka** připravil i filmové představení, kde předvedl jednu ze starších, senzačních grotesek, jak Tom a Jerry hrají na klavír, dále řadu sekvencí z koncertu Newyorské filharmonie, kterou dirigoval (úžasně) komik Denny Kay a při tom předvedl řadu jemných gagů, při kterých seriózní hudebníci této světové filharmonie dokonale sekundovali. Jen namátkou **Petr** vzpomněl, jak Kay dirigoval „Let čmeláka“ od Rimského-Korsakova s pomocí

plácačky na mouchy – kde skladbu skutečně dirigoval, ale při tom vlastně se snažil toho čmeláka odehnat anebo zabít. Představení pak **Kačka** zakončil surrealistickým krátkým polským filmem „Tango“. Ani přítomný kameraman **Ivan Šlapeta** nedokázal říct, jakým způsobem takový film mohli natočit. Tak se na něj podívejte na <http://superfilm.pl/film-Tango>. No a potom až do půlnoci jsme jedli guláš, pili pivo nebo víno a **Kačka** s přáteli jazzovali. Snad tu atmosféru přiblíží následující fotografie, které **Pacík** pořídil mobilem.

Dalším programem schůzky bylo čtení a říkání vtipů, z nichž mnohé na stránky Plaváčka nepatří, ale vtipné byly; a hlavně jsme opět pojedli pirohy, pelmeně a popíjeli svijanské pivo, které je prý lepší než plzeňské. Poslední Prvostředečníci odcházeli v 8 hodin. Úplně poslední šel platit **Zub** a zaplatil i za ty, kteří něco ze své útraty zaplatit zapomněli. Tak si na to dávejme pozor!

Říp 2015

Novoroční noční výstup na Říp jsme uskutečnili 5. ledna v neobvykle hojné účasti 33 řípolezců včetně malých dětí i miminek v kočárku; nechyběla ani psí smečka.

Hora nás tentokrát přivítala obalena ledem a pár centimetry krásného prašanu, měsíc v úplňku (již skoro tradičně) viděli jenom nespavci den předtím.

Ti, kteří klouzali už při cestě nahoru, správně tušili, že dolů s kopce to bude ještě horší – a bylo.

Rotunda stála na svém místě, snížek poletoval, drobný nedostatek domluvené-ale-zavřené hospůdky na vrcholu nám bohatě vynahradili v roudnickém pohostinství. keep**JOB**

- fotografoval **Reyp**

-

-
-
- zleva: Jarda, Reyp, Alko, Petr I, Vládík, Janina, Zbyněk, Safez, Pyžlyk, Klára K, Filípek, Tomáš, Kurt, Dorka, Nelinka, Marcela, Kačenka, Irena, Arna, Klára J, Táňa, Pym, Hekloš, Bongo, Petr II, Katka, Job, Klára M, Eva, Nelča, Baštárek, v kočárku miminko Kubík.

Čest Prvostředečníků zachránil **Zbyněk**.

Vtipy

Ta skleróza!

Jednoho večera zaklepal profesor matematiky na dveře svého přítele lékaře. Poseděli, popili whisky, a když se profesor po třech hodinách loučil, zeptal se ho lékař jen tak mimochodem: „A jak se má tvoje paní?“ „Proboha!“ vykřikl profesor. „Vždyť proto jsem přišel. Leží doma na koberci a chroptí!“

Paní Nováková stojí před soudem.

„Tak paní Nováková, vy nepopíráte, že jste zastřelila svého muže při televizním přenosu fotbalového utkání?“

„Nepopírám. Ale to bylo na jeho vlastní přání. Křičel: „Tak už střílej! Střílej konečně, ty podělaná bačkoro!“

„Ale pane Dvořák,“ povídá starý roztržitý lékař, „vy jste se změnil! Vlasy vám zešedly, nosíte bradku a pěkně jste ztloustnul.“

„Ale já se nejmenuji Dvořák!“, brání se pacient.

„Cože, a Dvořák už se taky nejmenujete?“

V obchodě s chovatelskými potřebami kupuje paní Seidlová obojek pro svého čtyřnohého miláčka, ale neví tu správnou velikost.

„Nevadí,“ říká prodavač, „přiveďte ho a my mu tady ten správný najdeme.“

„To nejde,“ odmítá paní Seidlová, „to má být pro něj překvapení!“

Halo, je tam Spolek ochrany zvířat? Okamžitě přijďte! U mne sedí na stromě zlý pošťák a ohrožuje mého rotweilera!“

„Tak jsem slyšel, že ti umřela tchýně, co měla?“
„Jen nějaké laciné šperky a televizor.“
„Ale na to jsem se neptal, co jí scházelo?“
„Bankovní konto, úspory a pořádné životní pojištění.“
„Blbost, tak jsem to nemyslel. Jak umřela?“
„To bylo takhle: poslal jsem ji, aby skočila do sklepa pro brambory, a ona uklouzla na schodech a zlomila si vaz.“
„No to je hrozný. A co jste dělali?“
„Nudle.“

Zvoní mobil v posilovně, zvedne jej funicí muž: "Prosím."
"Ahoj miláčku, jsi v posilovně?" ptá se žena.
"Ano jsem, co potřebuješ " odpoví muž otráveným hlasem.
"Tak to je fajn. Já jsem ti jen chtěla říct, že ten kožich jak stál 150 tisíc, tak ho zlevnili na 80. Že si ho můžu koupit?" škemrá žena.
"Ale jo."
"Ty jsi hodný. A víš, jak jsme chtěli jet na ty Seychely a zdálo se nám to za půl milionu drahé? Tak oni to zlevnili jen na 400 tisíc. Co říkáš ?....., nemám to vzít?"
"Dobře, ale jen s plnou penzí," zamumlá muž.
"Jo, to já zařídím. A když máš takovou dobrou náladu, tak stojím zrovna před autosalonem Mercedesu, a víš jak jsme se dívali na ten S-Class za 3 miliony, tak si představ, že oni ho zlevnili na dva miliony. Nemám ho zrovna zaplatit?"
"Ale jo, ale jen stříbrnou metalízu" řekne muž docela otráveně.
"Tak to je super, ty jsi dnes tak zlatý! Tak čau," zaševelí sladkým hláskem žena a položí mobil.
Muž v posilovně se zvednutým telefonem nad hlavou zakřičí: "Chlapi, nevíte čím je to mobil?"

Z Bobánkových poetických výlevů

Vyznej mi lásku,
nejlíp ještě dnes,
třeba i mobilem
a formou SMS.

PF 2015

Během Vánoc došla do Plaváčka řada vánočních přání

Od kapitanátu a dívčího oddílu:

od Reypa

od Kačky

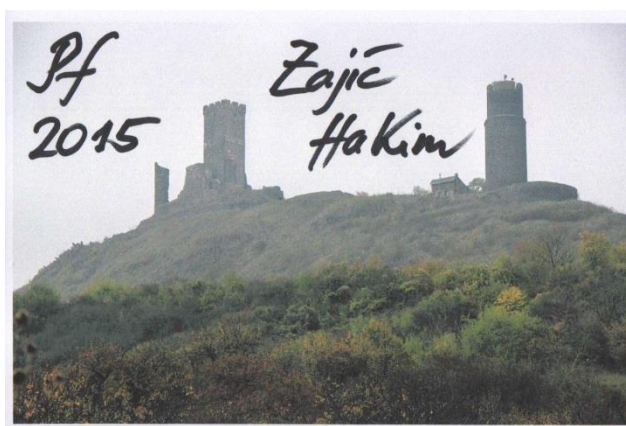
od Ruďi

PF
2015

Kačenka
&
Job

od Joba

od Hakima

od Smetáka

Pozdravujeme naše přátele z NATO a přejeme šťastný nový rok!

od Putina

pf 2015

Nebudte drzá, má-li náš úřad pro ochranu osobních údajů občana chránit, musí vědět, co chrání.

od úřadu pro ochranu osobních údajů

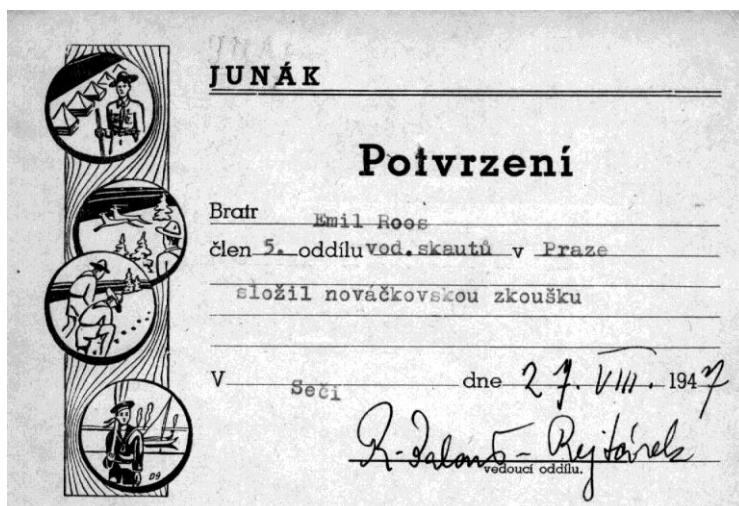
Z historie Pětky

Můj starší kolega a přítel z Geologického ústavu, **Emil Ross**, mi až teď řekl, že byl v letech 1945 až 1947 v Pětce, a poslal mi zajímavé archivní dokumenty. Zde je jeho vzpomínka na skautská léta, **Pacík**:

Ahoj! Moje aktivity spadají do období 1945 - 1947. Mnoho si již nepamatuji, jen drobné epizody. První z nich - doprovázím v létě 1945 **Bratřku** do klubovny, která byla v té době ve Valdštejnském paláci. Účastnil jsem se tří táborů. 1. Zámek Jemčina - spíme na chodbách zámku, který byl v dezolátním stavu, a na chodbách se proháněli netopýři. Na fotografii vedle mého otce, který mne tam navštívil, je **Standa Lang**. Pruhovaná trička, manchestrové kraťasy, skauty zakoupené, patřily údajně do výbavy hitlerjugend. 2. Sečská přehrada. Tábor se nacházel na ostrově uprostřed jezera. Spalo se ve stanech s podsadou. Vedoucími byli **Bratřka** a **Radim Palouš**. Výraznější byli dále **Vavík** - Václav Vorlíček, **Vláda** - Vladimír Páral a jeho bratr - **Zmetek**. Natáčel se skautský film „Na dobré stopě“. Herci byli: Sůra, Richter, Boháč, Neuman a Struna. Režie - Mach, scénář - Kaválek? Píseň z filmu: Na molu sedím sám a

sám byla oblíbená. Natáčelo se i o prázdninách. Film byl po dokončení zakázán. 3. Jíloviště ?, Klíнец? Tábor či výlet se uskutečnil v dřevěných stavbách v lese. Nevím, jak dlouho trval. Vedoucí byl **Standa Lang**. Hrály se hry typu hledání pokladu, hodně se pochodovalo – oblíbená píseň+ -Stály báby u silnice. Foto z Jemčiny by mohlo být eventuálně i odsud!? Vzpomínám si na pokřik: Do čela nepovol bij se vpřed, pět, pět, pět. Zdraví **Emil**.

Na potvrzení Emilovy nováčkovské zkoušky na táboře na Seči si všimněte, že ji podepsal **Dim Palouš** s jeho tehdejší přezdívkou **Rejtárek**. Na další fotografii je **Emil** na táboře na Jemčině, 1946; poslední fotka je zajímavá tím, že vedle Emilova otce je vyfotografován vedoucí Vlčat **Standa Lang** a ten brýlatý kluk je **Chingo**.

Oprava z minulého čísla

Pulec poslal následující upozornění: Na společné fotografii z koncertu Sv. Cecílie, ten druhý **Cancidlo** (v popisu) jsem já, **Pulec**. Na fotce mám modrou kravatu! Já vím, že máme oba stejně holé hlavy, ale ten můj inteligentní výraz je i na dálku s **Cancidlovým** ksichtem nezaměnitelný! A nebo ne?

Správně je to tedy takto: Prvostředníci po koncertě: zleva: **Yško, Radka, Foki, Styda, Bob**, (v zákrytu) **Rony, Klára, Lída, Petr, Přemík, Yšče** (Fanylnka Padevětová), **Cancidlo, Rud'a, Batul, Kačka, Zub, Pulec, Magda, Chingo, Eva, Pacík, Pegas, Mahu**.

Smutná zpráva

Na svou poslední plavbu se vydal významný člen staré Pětky **Rozára** (Josef Rössler), kamarád a kapitán, skaut celým srdcem i duší

Jak noty po osnově
skáčou života žilky
tep nahoru, zas dolů
koho dovoláš se
tváří k smrtelnému bolu
netečně se řeky
životů všech mjí
ty co dotknou se nás
smočí svůj plášť do soutoku
jedné krevní žíly
když přetne osud prameny
co v horách prýští
konec jedné cesty
než otevře se příští

J:B:R:

Odplul do vodáckého nebe **30.12.2014 ve věku 88let**

Listárna

Ahoj brácho a ostatní,
rok pomalu končí a já zjišťuji, že jsem nebyl letos ani jednou na Prvostřednicích. Nějak to nevyšlo. Když jsem byl v Praze tak nebyla 1. středa. Díky Plaváčku jsem ale dobře informován. Díky. Všechny vás pozdravuji. Držíme se neuvěřitelně dobře.

Přejeme vám požehnané svátky vánoční a mnoho radostí a úspěchů v novém roce 2015,
Vaši

Jana a Zdenek

Co se obrazové části týče, tak lepenice obsahuje:

1. řada od leva: Julča s oběma Ondry, Peťa s Indy.
 2. řada od leva: Doro, Salome u zápisu do 1. třídy, David, pak já s Janou, a dál Salome, Anna, Konstantin.
- Julča je dcera Petry (tu jste viděli celkem nedávno na staré skupinové fotce, kde ji poznala Hanka). Julče vděčíme zato, že jsme se stali prarodiči.

Tak ještě jednou vše dobré vám všem,

Zdenek

Po Vénovi Kukovi přichází další komiks našeho mládí, který poskytl **Job**. Je divné, že v knížce není uveden ani autor, ani vydavatel.

LEŠEK A PEŠEK
NA CESTÁCH

PRAHA 1948

Lešek, Pešek - to jsou hoši,
kteří nikdy nelenoší,
nerozmýšlejí se dlouze,
vždycky najdou východ z nouze,
když je smůla, bouchnou do ní,
nad ničím se nekaboní,
když se jim nic nechce dařit,
začnou znovu hospodařit,
ať je v světě co chce čeká,
nic ty kluky nepoleká,
že vám nelžu, čtěte sami
knížku s jejich příhodami:

HRDINOVÉ JDOU TÁBOŘIT

Dnes je, Lešku, pěkný den,
pojď si zatábořit ven!

Zatím, co stavěli stan,
zezadu se přikrad' pán:

Hybaj odtud, černé ovce!
Byl to hlídač pražské obce.

Dobéhli až do Ruzyně:
Přespíme v té Indočíně?

Koukni, je tu pěkná louka!
Lešek už se pod stan souká.

Co však přinese den příští?
Spali přímo na letišti.

pokračování příště